

שני מושגים אלה - קבלה ודיון, התגלגלות (או מסורה) ושלם - מקבילים
~~מקבילים~~ אלן הדברים של האמונה אביארוסטו. באר: מסורה = מושל באופן.

א"כ: צורתה המיוחדת של הדבר היא לא בחי' הצגות ולא באמונה סתם,
אלא: מסורה. גלי מסורה - חלופי נסיונות דורות לדרכו. מניו, מצד,
ומזכה - גלי אפסניים. כן יאפשרו יחד את מצד.

כס"ה: המסורה לנו = ההגלגלות אנטיאיס. כעין שבכונן לאומי. מקור מוחזק
של הדבר לא"ל לכל מקומות. (אנטי: דוקר ההתגלגלות אנוצ'רים יהודי;
או הוגים - פרוטק; הבלכה). *(Andersson - mysticism - therapy: Heiligsinn + Wissenschaft)*

אלא זכר קבלה המסורה (יון של זר, מלחמות) = אמונה. גלי אמונה
בשבכונן (מסורה), הכח בס"ס, אלא אמונה זו - מלכר הכרחי אנוצ'רים.

3) שלמותיות.

מבון שלכס"ה, כמ"ש ודוד, השלם ("הישל המיוני") הנו מוכן-ההכרה, הוא ג'ג
ממוי כמקובלצת. לזה גזרכו (אמת) אמונה-מסורה פלטה ומחמה.
קראו בפרקים אמת שלמות - 1-3 - 1-5 - כ"ג ג'ג.

מרגני הרציונליות.

י"ה" וליטה והיסטורוספי

החסינות (של מרגניו ג'ג) קראו בפרקים 1-3-1 (כנתון שבכס"ה)

י"ח ק יחיד - קראו בפרקים 1-3-1 (כנתון שבכס"ה)

ג'ה הרציונליות; האור מחלול
שליו מנצח אמתות;
קולט א שמועך מהמלכה;
גאדוק: קצוות א דרכי-כס"ה;
אמוניס = מיידי

מ"ה, אפ" הוונטי-כציון. יסטיים אינם גוחים את השלם. י"ה: יאין דבר שלמותות אל

קרא - מספר הדוקרים - פרקים 1-3-1 (1-3-1), 1-1.

2. הספק

א. כס"ג - הכאן אדם זמורה הספק (הקצנה לאומית). רח"ג מלפא
זמורה מסוימים, לא זמורה זבל.

ב. הדגרת הספק: אי-הכרעה מסוימת בין צדד אחד לצדד אחר; אי-השלטנות,
זמן לכבידה = אישון מכניזם שליליות.

ג. היום: (מאור סטרו Arnold Brecht "Political Theory" הוספק
אישון משוק אקדמיק ארת. היום התגבר הוספק גם על הספקנות. (המצד
מאמינים ספקות על הכופים כל המאמינים.

ד. וזאת: כס"ג - אפל רפליקה. זוהי מאמא סטרו אמוד

ה. מאונדוספק: שני גופים. מאונדוספק = הגומל הסוביקטיו של המצד. האוביקטיו;
כספק - הגומל הסוביקטיו של השימוש האוביקטיו.

ו. דרך הספק: כס"ג שוללו מל דרך \$ חופי. ספק זמורה = אבוקוסו (מאונדוספק)
אנא... רפליקה של הכרה, אלא: חוסכיוציה.

א"כ, רחוק הרמז והויציה: הסכה זמורה של הספקות
ויון דרך דמיוספק, כק מצב שליוציה שיש להתגבר עליו. (הוספק
קיים כל זמן שיוציותיו אקויות. מאונדוספק הוספק למצד קווי-דמיון
היוו מוצאת השיול.

==

5) קרום מדיקצנה לאומנוג'רונצ'ות - נימח פסיכולוגי-פילוספי. לייכומהווס.

* ה/מ/מ - ממנה. האמור: צוילגמח'ס'ו, ומאזם סויק'ט'ו. כמ'ס'. כמ'ס' ימ'ו

Fromm - escape from Freedom, וואג'ל'ק' וס'ו-כ'ד,

5. הצ'ור וס'ו. ימ'וה וס'ר'ים: פ'ס'ו'ו ב'פ'ו ב'ו הצ'ר.

8. ל'ג'וה ג'ג' ק'צ'ר מ'ן ה'מ'פ'י'ח'ז'ים: ה'מ'ז' ש'ל ה'נ'ז'כ'נ'ז ס'מ'כ'ו'ר ה'א'ז.

(ה'ו'ח'ר'ים: ל'ז'צ'ר'ה; ג'א'ו'ר'ג'פ'ני'ו'ג'; ק'י'ז'ה ג'ז'יו'ן; מ'ה'ל'ל'מ'ת'מ'כ'ו'ל'י'ם; ט'ע'נ'ה ח'ו'ל'ל'מ'ת'מ'י'ח'ז'ים)

6) א'נ'ג'ו'ס'ט'יו'ת - ה'נ'צ'ו'ג' ה'ס'פ'ק כ'מ'ז'ב י'צ'ו'ז, ל'ג'נ'ז'ו כ'מ'ז' כ'ס'י'.

פ'ו'ש'ל: suspension of judgment. ז'ק'ו'כ'ר'ש'ל ו'ל'י'ם צ'ש'ט'י'ם:

forced option. א'ו'ן ה'ז'ר'ת'ם ה'ס'ת'ר'ו'ס'פ'ק'ו'ל'צ'י. מ'צ'ל'י'ם: כ'ו'ר'ס'ו

ל'מ'ו'ף א'ה'כ'י'ז' מ'י'ג.

6) ס'ו'ב'ו'ס

ה'ו'ם, י'ק'צ'ה ה'א' - ה'מ'ו'ז'נ'י'ם ל'ה'ס'פ'ק ל'ח'ס'ט'ב, י' - ב'א'ס'פ'ק ב'ז'צ'ר'ה.

ז'י'נ'י'ה'ס - ר'ס'י': ס'פ'ק ה'ו'ו מ'כ'ל'י' מ'ו'ז'נ'ו'ג'י' כ'ל'י'. פ'ס'ו'ן י'ק' כ'מ'ז'ב ק'ו'ם.

כ'מ'ו'ס', Descartes: "De omnibus dubitandum"

(ז'ב'ל'י'ס'ט'ו'ס'ט' ס'פ'ק). א'ו'ן ז'נ'ה ג'ו'ן ז'ז'י'ק'ר ל'מ'ו'ז'נ'ו'ג'י'.

א'ז' כ'ש'ל'א'נ'ו'ס'פ'ק - ז'ל'י'נ'ו' א'ל'מ'י'ז', א'ה'ס'י'ר א'ו'ר'ה'ס'פ'ק. א'ו' א'פ'ת'ז', ו'ל'א' א'ה'כ'נ'ע'י.

ספק ובפירה (עפ"י רש"י)

סוגיא דשבת דף אא"ע: ת"ר מדלף גבתי אהב לזמא לפני שמאי, ואמרו
במה תורוהוים אבם, ואמרו לרמי תלמי ותולמי, וא"ל לזבתי אני מאמתיך
ולמי אני מאמתיך, ג"כני ע"ה לתלמי תולמי, ג"כני זו והו"למי ג"כניפה.
זמא לפני הלל - ג"כני יומא קמא י"ל א"ה ג"כ (בלוי, סנה"ה"ג), אמתי אפיק י"ה
(בלוי - תלמיך), י"ל וכו' אמתי או אמתי י"ה הכי, י"ל לזמא דלמי ג"כני קמ
סמכר, ג"כני נמי סמוק דלמי.

וכ"ל ל"ס אמתי אמתי הפנימו שמאי: דתניא, ה"ה אק"ה ג"כני חרות חור
מזבתי אהב, וכן ה"ה ה"ה אהבתי וק"ה דלמי ד"ה חור מזבתי אהב, ואן מק"ה ין אומי
(מ"ה ג"כני ג"כני). ומג"ה י"ה הלל, כ"ל: וסמך דל חכמתו (נ"ה: ש"ה-ש)
הלל, וא"ה ה"ה? לסמכ"ה ליכ"ה ין אק"ה דלמי, ד"ה ג"כני ה"ה חור מזבתי אהב,
ש"ה ה"כ"ה ג"כני, וא"ה ל"ה ה"ה אמתי ש"ה חכמתו ג"כני, וה"ה ה"כ"ה
למתי ג"כני יסמוק דלמי.

א"כ ש"ה י"ה חור חורק הלל ושמאי. ושמאי און ה"ה ין מ"ה ל"כ"ה
למי ש"ה ל"ה ק"ה. אומי א"ה י"ה ה"ה ג"כני: י"ה ח"כ"ה - מ"ה י"כ"ה ומ"ה ין;
י"ה מ"ה אמתי ד"ה, כ"ה, שמ"ה ג"כני וח"ה י"כ"ה אינו מ"ה ג"כני
ומ"ה ין ג"כני, ומ"ה י"כ"ה י"ה י"ה. ומ"ה ח"כ"ה י"ה י"ה. ח"כ"ה -
אינו מ"ה ח"כ"ה; מ"ה י"ה אמתי, ג"כני ח"כ"ה - או י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה
או י"ה - א"ה א"ה מק"ה או מ"ה ח"כ"ה, ד"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה י"ה.

3. הטיבות שטפס

א) שלוש תפס: אפלטון: שכל, רגש, רצון.

דט"ג: כח ההכרה (שכל), כח הכעס (רצון), כח הטובה (רגש).
טאלליק (מזלי אהבניו קוזמיו היל): מכיון שהמוצדוה הזתוה נוצר
מן האישיות זבלאותה, זריכה אהוה פדולה זל ז' השלמים הר"א:
כנצה רגשית רלז = הכרת פסיכולוגי, לא הכרע אישי;
הוסכמת השכל רלז = מסלרת התוה הזתות לפזלה הכרתוה, זלתי-אישית
ז'יתרות טהורה = צדקות.

ב) הזכרות המונחים והשלמים הר"א:

רגש = זטחון. הזכר זון זטחון לאמונה. זטחון < ז'קרה, סמיכה זל האל.
תפסה זתוה-פסיכולוגית, מרכישה מעיות תפס.

שכל = אמונה. כז'ק ואזר זטחון (ז'מוני) ז'אמרת < אמת (כמו: זון-זנו-זג)
תופעה זתית-פילוסופית. זקלת-האמת, אין שום היתחה של ש'נות תפס.
(זה זתוה ז' סול שזרה זטחון - על ז'מעגל זטחון, ואינו אמונה "אמונה" זבלאק!)
רצון = אמונה, זמונין של נאמנות ("ויהיו יזיו אמונה"; "א-א אמונה זאון ז'ול")*
כדאן ז'האמן ז'ו, untrustworthy. אמונה ז'זאמטאג זמצלים זתוים.
תופעה זתית-מצלית.

* מרגש: אמונה ז'זכריו, ז'זלח ז'מן כזן ז'ען של אמת, ז'ק שמונתה - ז'זכריו ז'זכר, ז'מונין ז'זכר not believing ז'זכר but believing thing

ג) ההקבלות

שכל - כחה הכרה - אמונה (אמת) - אמירו "אמן" ז'חוש ז'אור
רגש - כח הטובה - זטחון (ז'טחה) - התמסרות וסמיכה רגשית ז' ז'ולקוז
רצון - כח הכעס - אמונה (נאמנות) - ז'יתרות ז'מנוח האל.

הזרה רוס' מגדל מכת הטובה ז'מרו כיוסוד ז'מוצדוה הזתוה. הוא מצדו
ז'ה הכרה ז'ל אכעס. אין ז'אמרוים ז'כולא ז'מלטים ז'זת-אמת.
צו: כחה ז'מצוה ז'תוה ז'זכר - כז'ו ז'סיונה ז'זכה, ז'ז'וליות ז'ז'ו
ז'אור כ'הז' ש'ז' השונות ז' שלש הש' כ'ס האלה.

3) לענין ספק

זכרון - אקורד בהצדד הספק. (ואין שמהו כהתרת הספק)

אמונה-אמת - אין כוונה יצאה מבטח וסטאטיסטיק של האמת, רק תאריך וכמה

וקנינה. אמונה זו = אמתה, הנהגה ורגש של הספק: אני מאמין אחרת

הספק, וסוסים: כיזול אינשלקטאלי של הספק. א"כ: עדיפת קדקד בין

ה"כן" של אמונה וה"לאו" של ספק, אמתה של אלה ורגשית, כיוצא

דינמי. אמונה = נצחון סופי, אלא כה און זלי אויב (ספק) וקרנ (התגברות).

אמונה-אמת - אין לה יחס זכאי לספק. רבון ומעשים - רופעה חיזוקים, נצח

לספק רק פנימית. מנוסח "דעה רבונק רבוננו". היסוד האפיוני של יהדות.

ההשפעה וההצדית של אמתה ומעשה. היה"ל (כוכבי א-3):

"אין הוציא מניח או הענין האלקי אלא זכרון האלקי". א"כ או למעשה

הדתיים יוצאים מתוך אמונה קודמת, ואלו אהיפך, האמונה צולה מתוך

סיגור החיים איסונוג הקצולה של התורה (השוב וייהיה יהושע העשיל:

"קפיצה של האמונה" של הובסיסטניסטיס, איקפיוו המעלה" של היהודים).

א"כ ~~ל~~ שתי "רבון" - קודמית או פשוט של ספק.

(ג"כ: תפ"כ רהם הכ"ה א מעלה ת"כ זח"ל ושמ"י - המעשים יכניחו מהספק).

סיכום: א"כ - הכרת הספק מ"כש" ו"רבון", ונמצאות ז"ל"ל". כן הוא אכן -

זמן אהבקה האמונה-אמת. הוא מבליד הכרתי (כאז: לא אמתה סופית, ולא

זלתי-הכרתי) אהבת האמת. לא ערק עצמי, אלא כן ערק למעלה, מאזוואני.

מכיון לסוס מטרתך = אישיות מאוצרת, איתוי קרית נפליס,

זינק אהבתך אכזב איני "אמונה שאימה", או עדי הנהגות מספק

אלא עדי התגברות אינשלקטאליע עילוי. כן - מקום אמתה דגוה לבית.

האמונה או כמתרה או מצב - אלה כפיוצם, כהאליך.

רמ"ז פ"ג מהל' תשובה ה"ו ובלאה - ע'

הלכה י: "מורדים": זכ"י תמימים: "המשומדים" (ובן גרים אלן ה"ט).

וה' אוקספורד צ"פ ויניצי' : "מורדים", וכן נכונה הנהגת הכונה

אפי צנינו אהלן ה"ט: "שנים הם המורדים"

מזלו אה"י: המצ"פ עם על אזור משינו המוסמט: אה"י כהנ"ג דיכור,

צ"ש שפ"ג וק"ז, ~~למך אה"י~~ לפיכך מן המצ"פ אה"י ואין אפי חלק אצורה.

והמשק צולמו: היינו על ג' צורה" והמכר זימו של א"י -- נכך המתינוים ...

הלכה י - המונים

המצ"פ הולק מן הבלל אל הפנים. מנינים - מכחש אלהות; אפיקורסין -

מכחש מצד בין אלקים ואדם (ניטול אלהות); כופרים - מורה - זמלטי

ומלצ"ם; ממרים - בעצירת מסוימות - למורה.

"מנינים" - צ"פ ויניצי': "היוצאים מן הבר"

"ואל אלהינו קול וזלל המנה" - צ"ה קל"ה הו"צ"ב. וצ"י זכ"ה מה להזיו

זלל ספר הדקרים ג' ומה"ג - כו"צ"ב.

עקבים וקנינים
that they were occasionally diverse about
known terms
שקיימ' - but must not be
מטע - אצ"כ

(ק"ו) - בעדוקים מספר הדקרים להו"ט אה"י א"י

המורסמה קריס טו"ר"ב "גדולים וטובים מצמין".

התנו א"י, זלי אה"י, אומצופלס "ממנו" פ"ה מצמין, ואלו מן המצ"פ.

המחמור - זכורה לקבל אה"י ספר המצ"פ - זמן אלהים ...

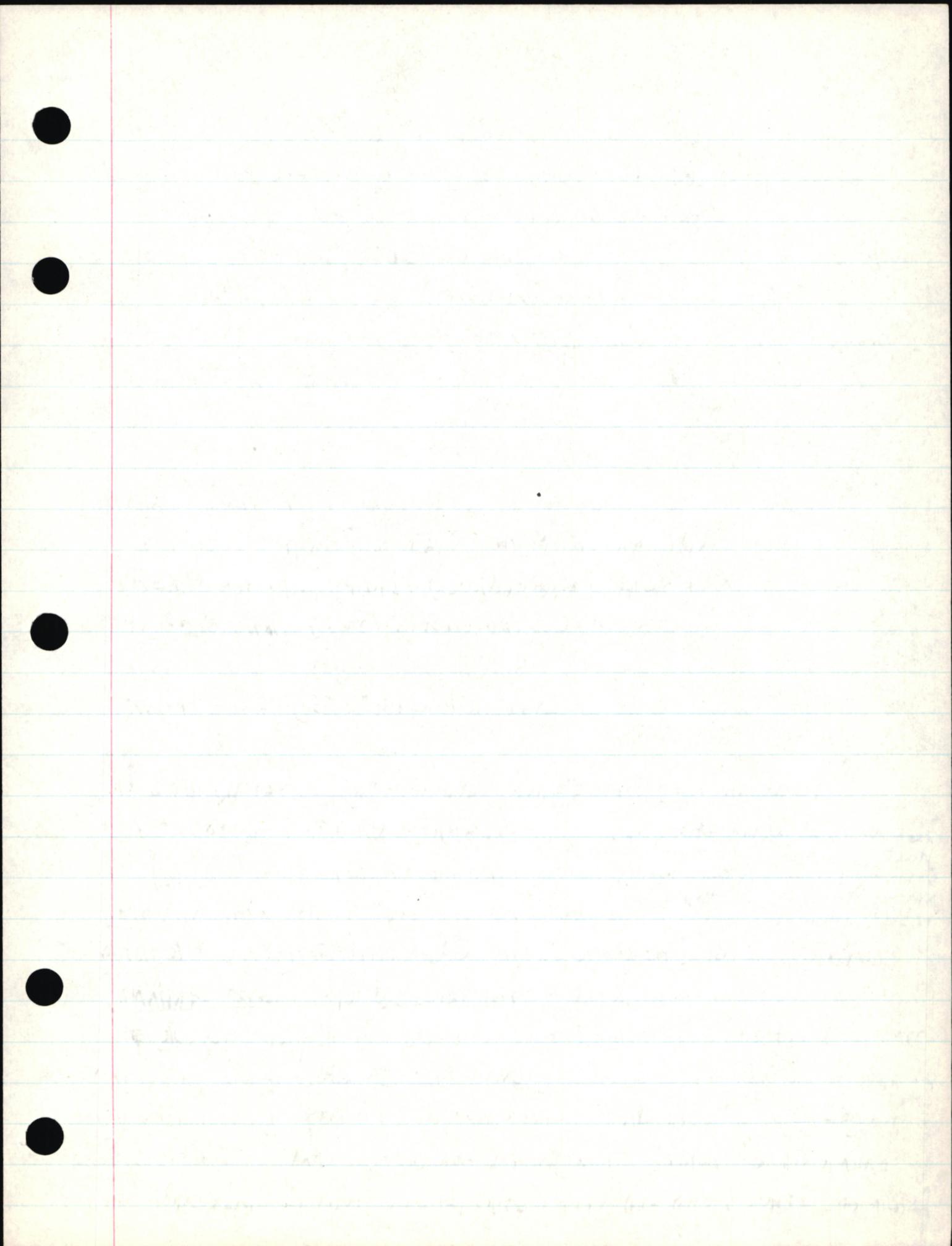
אברהם הומ"ז אה"י לרפ"י: ואחרים אה"י, אומרים אה"י אה"י אה"י אה"י

זמורה "ל"וין אה"י זכורה ותבנית". ולמה, רבותינו, תפלה אלו זכורה, הרי"ל המונים

זמורה נל תכחין הקצמונים בפיוטיהם בספר, הבל ואלו אה"י אה"י אה"י אה"י אה"י

הנה... סוף זכר, הבל נלמד - כי אה"י אה"י אה"י אה"י אה"י אה"י אה"י אה"י

זכורה מבלו אה"י כן זמורה. וכן כוונת זכורה הו"צ החסיד האידעב אה"י אה"י

זלצור "יסוד הוויחוד והואמונה" לשלם: "יור היל און אר פנימ ואתור נטורה וכו' "
 ומה כמה מתי צניע גלמים, און נכטו כיום אהיון ארנץ. וכבר הפהירן
 זמירו שלו נחש גלוי צמור וצורה, לכן כמז: ונלמור מאור ארעא תיכס
 כילא הוירק גל מאנץ. " ובל הסוגי אש הבורו של אר צלם פחות אויזרים,
 יינו אן יאנק באל! אלכן יוני אומה, לעמואין זואקיס יוני כי כמו שלון ארזים
 ארעא של צו מכסו כמז, כך און אהיו אר וצמור גל... ויצר אר צו
 כילא ארעא הקהילור ימיררעם ארז ספוי הרז הרז גל... והבורל מאס
 כפול מתיו... ומע יאמור "ספר האצד", והמכט מכט וקיס און... "

ארמיה
 מין - מכ מיש אלקומו, פגמ מאמונה זכ
 ארמיה - מכ מול צו-ליה (נמנה, הלמה) יין אלקים ואצד
 (אוי אוילימו)

פֶּתַח הַיָּם - אֲמֵן הַכֵּיִם וְאֵתֵן - הַסֵּה .
- אֲמֵן לְכֹהֵן . וְהָיָה הַלֵּל בְּיָמֵי יִצְחָק וְאַחֲרָיו
יְיָ-יְהוִה בָּרֵךְ אֶתְכֶם מִן הַיָּם - אֲמֵן לְכֹהֵן וְאַחֲרָיו

[הַסֵּה זֶה פֶּתַח הַיָּם]